

ข่าวพัฒนาคุณภาพ

คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ปีที่ 9 ฉบับที่ 62 เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2556

ข่าวความเคลื่อนไหว

• กำหนดการเยี่ยมสำรวจตามระบบคุณภาพ (MPOD)

ด้วยคณะ มีกำหนดรับการเยี่ยมสำรวจตามระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล ระยะที่ 3 ประจำปี 2555 ในระหว่างวันที่ 26-27 มีนาคม 2556 ณ ห้องประชุมนาทตณทวิรุฬห์ โดยประธานเยี่ยมสำรวจ คือ รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์หญิง กุลยา นาคสวัสดิ์ อาจารย์ประจำภาควิชา ระบาดวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งนี้ จึงขอเรียนเชิญบุคลากรทุกท่าน เข้าร่วมการเยี่ยมสำรวจดังกล่าว ในส่วนของกำหนดการต่าง ๆ งานนโยบายและแผนจะแจ้งให้ทราบอีกครั้งค่ะ

• อบรม “เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ”

เมื่อวันที่ 30-31 มกราคม 2556 คณะได้เรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชิญโชค ศรีขวัญ อาจารย์ประจำภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มาบรรยายในหัวข้อเรื่อง “เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ” โดยเป็นการให้ความรู้และเน้นให้เห็นถึงความสอดคล้องและความเชื่อมโยงของเกณฑ์ทั้ง 7 หมวด

• กลุ่ม CoPs

ขอเชิญชวนพี่ ๆ น้อง ๆ EN เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็นสมาชิกคนหนึ่งในชุมชนนักปฏิบัติ (CoPs) ซึ่งขณะนี้ได้มีการจัดตั้งกลุ่ม Happy Relax ขึ้น โดยการนำของคุณสมพร พิมพ์ศิริ (พี่เอ) และสมาชิกที่รวมตัวกัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องการสร้างความสุขในการทำงาน ซึ่งพี่เอของเราได้กล่าวไว้ว่า “ความสุขของคนทำงานเป็นส่วนหนึ่งที่ชี้วัดความสำเร็จขององค์กร” งานนี้จะจริงหรือไม่??? ต้องมาหาคำตอบจากกลุ่ม Happy Relax ค่ะ แต่.....หากพี่ ๆ น้อง ๆ ท่านใดมีความสนใจในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานแต่ไม่อยู่ในเรื่องข้างต้นแล้วนั้น ก็สามารถที่จะเสนอเรื่องใหม่ กลุ่มใหม่เข้ามาได้ โดยผ่านทางหน่วยงานพัฒนาคุณภาพ ตลอด 24 ชั่วโมง นะคะ ฉบับนี้ขอเสนอ เกร็ดเล็ก - เกร็ดน้อย เกี่ยวกับประโยชน์ของชุมชนนักปฏิบัติ (CoPs) ในระยะสั้นและระยะยาว ดังต่อไปนี้

ระยะสั้น

- ⇒ เป็นเวทีของการแก้ปัญหา ระดมสมอง ได้แนวคิดที่หลากหลายจากกลุ่ม
- ⇒ ได้ข้อมูลมากขึ้นในการตัดสินใจ หาทางออก/คำตอบที่รวดเร็ว
- ⇒ เกิดความร่วมมือ และการประสานงานระหว่างหน่วยงาน
- ⇒ ความมั่นใจในการเข้าถึง และแก้ปัญหา
- ⇒ ความผูกพันในการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
- ⇒ ความสนุกที่ได้อยู่กับเพื่อนร่วมงาน

ระยะยาว

- ⇒ เสริมสร้างวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขององค์กร
- ⇒ เกิดความสามารถที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้
- ⇒ วิเคราะห์ความแตกต่าง และตั้งเป้าหมายการปรับปรุงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ⇒ แหล่งรวบรวมและเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ
- ⇒ เกิดโอกาสพัฒนาองค์กรอย่างก้าวกระโดด
- ⇒ รักษาคนเก่ง ให้อยู่กับองค์กรได้
- ⇒ เครือข่ายของกลุ่มวิชาชีพ

ติดตามข่าวกิจกรรมและความเคลื่อนไหวด้านการจัดการความรู้ ได้ที่
<http://www.en.mahidol.ac.th/thai/policy/km.html>

FAQ (Focused and Quick)

คำถามคาใจ กับเกณฑ์ EdPEX

Q1: ได้ยินว่า จะนำ EdPEX มาใช้กับสถาบันอุดมศึกษา แล้วจะเอา QA ไปทิ้งไว้ที่ไหน

A1: ถ้าจะตอบว่าไม่ทิ้ง ก็คงจะหงุดหงิด เรามาตั้งต้นกันอย่างนี้นะคะ

QA คือ ระบบประกันคุณภาพที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องกำกับดูแลกันตามลำดับชั้น

- สำหรับการประกันคุณภาพภายใน เกณฑ์และตัวบ่งชี้เป็นข้อกำหนดตามกฎหมายกระทรวง
- สำหรับการประกันคุณภาพภายนอก เกณฑ์และตัวบ่งชี้กำหนดโดย สมศ.

สถาบันอุดมศึกษายังคงต้องทำ QA ตามที่กฎหมายกำหนด และเมื่อทำ QA ไประยะหนึ่งแล้ว หากสถาบันต้องการเครื่องมือ เพื่อพัฒนาคุณภาพองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศ และเชื่อมโยงระหว่างเรื่องที่ต้องสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน ทั้งในการวางแผน การปฏิบัติ และการติดตามผล เกณฑ์ EdPEX จะเป็นกรอบคุณภาพที่จะแก้ข้อจำกัดนี้ได้ ซึ่งเป็นไปตามความสมัครใจของผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ ไม่ใช่เกณฑ์บังคับ

Q2: EdPEX คืออะไร

A2: EdPEX ย่อมาจาก “Education Criteria for Performance Excellence” หรือ “เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ” ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามแนวทางของเกณฑ์ Malcolm Baldrige National Quality Award: MBNQA ที่เป็นต้นแบบของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) เกณฑ์ EdPEX คือกรอบที่ทำให้มอง/คิดและบริหารองค์กรในเชิงระบบ (มองทุกระบบเชื่อมโยงกันหมด) และช่วยในการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและยั่งยืน จากจุดเน้นที่เป็นเรื่องหลักของสถาบันของเราจริง ๆ

Q3: คนไทยเราชอบเลียนแบบฝรั่ง โดยไม่ดูว่าจะเข้ากับเราได้มากน้อยแค่ไหน ในกรณีของ EdPEX นั้น เป็นการนำเกณฑ์ Baldrige มาใช้ทั้งหมดอีกแล้ว จะเหมาะกับไทยหรือไม่

A3: ต้องเรียนว่าเกณฑ์นี้ได้นำมาใช้ในประเทศไทยตั้งแต่ ปี 2545 และใช้ชื่อว่าเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ เรามาพิจารณาที่คุณค่าของเกณฑ์กันดีกว่าค่ะ ถ้าเรื่องใดทำให้เราสามารถ

สู่ความเป็นเลิศ และเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันได้อย่างก้าวกระโดด ก็อย่าไปสนใจเลยล่ะว่าได้มาอย่างไร เกณฑ์ Baldrige เป็นเกณฑ์ที่ชี้แนะว่าเรื่องไหนมีความสำคัญต่อการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศขององค์กร โดยจะเสนอข้อคำถามให้เราค้นหาคำตอบเอง ไม่ระบุตัวบ่งชี้ และไม่บังคับให้ต้องใช้เครื่องมือใด ๆ เพราะบริบทขององค์กร/สถาบันแต่ละแห่งจะแตกต่างกัน

มหาวิทยาลัย/คณะ ของเราต้องมาตั้งต้นตอบคำถามด้วยตัวเองว่า สถาบันของเรามีคุณลักษณะที่สำคัญและสภาวะการณ์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันเป็นอย่างไร เราจะกำหนดกลยุทธ์และแนวทางการไปอย่างไร เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ และแม้ว่าเราจะศึกษาจากรายงานของสถาบันอุดมศึกษาของต่างชาติที่ได้รางวัล หรือของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ได้เริ่มนำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้มาลองปรับใช้เราก็จะพบว่าเรื่องของคุณภาพลอกกันไม่ได้เพราะสภาพแวดล้อม จุดเด่นบุคลากร สมรรถนะหลัก ฯลฯ ของแต่ละองค์กร ไม่เหมือนกัน เกณฑ์ EdPEX นี้ จึงเหมาะกับทุกแห่งที่มีผู้นำและประชาคมซึ่งต้องการจะพัฒนาสถาบันอย่างมีระบบแบบประสาสัมพันธ์ในทุกด้านของการจัดการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับกำลังความสามารถ จุดเน้นและความพร้อมที่แท้จริงของตน

Q4: ถ้าใช้ EdPEX แล้ว ไม่เห็นปลายทางที่สิ้นสุด ทำให้สิ้นหวังตั้งแต่ยังไม่เริ่มทำจะอย่างไร

A4: การพัฒนาคุณภาพด้วยความเป็นเลิศ ไม่ว่าจะด้วยระบบใดก็ตาม เป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จึงไม่มีจุดสิ้นสุดตราบดีที่เรายังทำงานอยู่ แต่องค์กรจะเห็นการพัฒนาของตนเองอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะป็นกระบวนการทำงานที่ดีขึ้น หรือผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น เมื่อเห็นแล้ว เราจะรู้สึกสนุก สนใจค้นคว้าเพิ่มเติม และสื่อสารระหว่างกันมากยิ่งขึ้น โดยจะไม่หยุดพัฒนาตนเอง เหมือนการท่องเที่ยวที่เป้าหมายไม่ได้อยู่ที่ปลายทาง แต่อยู่ที่ความสวยงามของเส้นทางที่เดินไป การล้มเลิกตั้งแต่ต้น เท่ากับว่าเราหยุดการพัฒนาตนเองและสถาบัน ซึ่งจะทำให้สถาบันของเราถูกทิ้งห่างออกไปเรื่อยๆ เพราะมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จะมีพัฒนาการต่อเนื่อง และอาจจะทำให้การอุดมศึกษาไทยมีโอกาสน้อยลงๆที่จะแข่งขันหรือได้รับการยอมรับจากนานาชาติได้เต็มที่อีกด้วย

Q5: สถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่ต้องทำวิจัยด้วย ในเกณฑ์ EdPEX ไม่เห็นพูดถึงไว้ที่ไหนเลย

A5: นี้ละคะ เป็นตัวอย่างที่สำคัญมากเลย สมมติว่า มหาวิทยาลัยของเรากำหนดตัวเองว่าเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย พันธกิจที่สำคัญ 1 พันธกิจ ก็คือการวิจัยถูกไหมคะ ก็มีอยู่แล้วในโครงสร้างองค์กร ที่เราต้องดูต่อก็คือ เรามีความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์มากน้อยเพียงใด สมรรถนะหลักของเราคือการวิจัย หรือถ้าไม่ใช่แล้วจำเป็นก็ต้องสร้าง โดยกลุ่มผู้นำต้องไปกำหนดไว้เป็นวิสัยทัศน์และสื่อสารไปยังผู้เกี่ยวข้องในหมวด 1 กำหนดไว้เป็นแผนกลยุทธ์ ในหมวด 2

กำหนดตัวชี้วัดในหมวด 4 สร้างกระบวนการในหมวด 6 พัฒนาบุคลากร ในหมวด 5 หาลูกค้าซึ่งอาจหมายถึงผู้ให้ทุนหรือผู้ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยในหมวด 3 และแสดงผลลัพธ์ในหมวด 7 ส่วนวิธีการจะเป็นอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จและเป็นเลิศ ตรงนี้ทุกคนในองค์กรต้องช่วยกัน

ที่บอกว่า EdPEX ไม่ได้กล่าวถึงการวิจัย หากดูในอธิธานศัพท์ในหนังสือเกณฑ์ EdPEX คำว่า “หลักสูตร และบริการที่ส่งเสริมการเรียนรู้” ได้รวมถึงการวิจัยด้วย แต่มหาวิทยาลัยจะให้น้ำหนักเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละสถาบัน

นี่คือตัวอย่างที่ดีของความหมายของคำว่าบริบท เกณฑ์ EdPEX จะไม่กำหนดว่า เรื่องใดเป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา อยู่ที่ผู้นำไปใช้ที่จะพิจารณาเองว่า ในสถาบันของตนนั้น มีพันธกิจสำคัญด้านใด และเป็นเรื่องที่ตกลงกันเองในสถาบัน ถ้าเห็นว่ามหาวิทยาลัยของเราต้องเน้นด้านวิจัยอย่างมาก เพื่อให้โดดเด่นขึ้นหรือเพื่อให้ทุกคนเพิ่มพูนความสำคัญและมุ่งมั่นงานด้านวิจัยให้มากขึ้น มหาวิทยาลัย/คณะของเราเองจะต้องกำหนดให้ชัดเจน ตามแนวคิดที่เราอยากทำและอยากเน้น

Q6: ทำให้เกณฑ์ EdPEX เข้าใจง่ายขึ้นกว่านี้ได้หรือไม่

A6: เคยมีผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพบอกไว้ว่า คุณภาพไม่มีขาย อยากรู้ต้องทำเอง ถ้าเป็นหลักธรรมก็ต้องปฏิบัติค่ะ จึงจะรู้แจ้ง การรวมกลุ่มกันลงมือทำเอง ความจริงอยากจะเรียกว่า ศึกษา ร่วมกัน แลกเปลี่ยนถกเถียงกัน จะทำให้ยิ่งเข้าใจได้ลึกซึ้งขึ้นและคงต้องอ่าน ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยคู่กันไป ถ้ายังไม่เข้าใจตรงจุดไหน ก็อาจจะอ่านเอกสารเพิ่มเติมจากองค์กรที่ได้รับรางวัล ก็จะให้แนวปฏิบัติซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น

Q7: ไม่ชอบเลยที่ในเกณฑ์ EdPEX ใช้คำว่า ‘ลูกค้า’ แทนที่จะเรียกว่า ‘ผู้เรียน’

A7: หากดูในอธิธานศัพท์ในหนังสือเกณฑ์ EdPEX คำว่า “ลูกค้า” หมายถึง ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน เช่น คู่ความร่วมมือ ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต เป็นต้น ซึ่งจะทำให้สถาบันมีมุมมองที่กว้างขึ้น เมื่อจะกำหนดหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอน จะต้องตอบสนองต่อความต้องการและสร้างความสัมพันธ์กับใครบ้าง

Q8: ไม่ชอบการใช้คำว่า “คู่แข่ง” ทางด้านการศึกษา เกรงว่าจะสร้างบรรยากาศการไม่ให้ความร่วมมือ

A8: เป้าหมายของการใช้คำว่า “คู่แข่ง” เพื่อให้มีการเปรียบเทียบในการพัฒนาหรือแข่งขันทำดี รวมถึงการหาแนวปฏิบัติและผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ แต่หากไม่ชอบจริงๆ อาจจะใช้อีกชื่อที่มี

ความหมายเหมือนกัน เช่น “คู่แข่งเคียง” และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ อาจเป็นข้อมูลจากองค์กรภายนอกวงการศึกษาก็ได้

Q9: ทำไมต้องตอบทุกหมวดทุกข้อ

A9: ใครว่า! ไม่มีความจำเป็นเลย จริงๆแล้วไม่ต้องตอบทุกหมวดก็ยิ่งได้ เลือกเอาเฉพาะที่เห็นว่ามีมีความสำคัญและจะช่วยพัฒนาองค์กรไปอย่างก้าวกระโดด อย่างไรก็ตาม หากเราต้องการจะพัฒนาสถาบันให้เป็นเลิศ สุดท้ายแล้วก็ต้องประเมินตนเองจนครบทุกหมวด เพื่อทำแผนปรับปรุง

Q10: ต้องเขียนเป็นเล่ม ๆ หรือไม่

A10: ไม่จำเป็นเลยคะ วัตถุประสงค์ของโครงการนำร่องนี้ ไม่ใช่การมีรายงานส่ง ดังนั้นอาจเพียงสรุปเป็นข้อความสั้น ๆ ที่เข้าใจง่ายก็เพียงพอ หรือเขียนเป็นข้อ ๆ เพื่อไว้เตือนตนเองว่าขณะนี้เราอยู่ที่ใด และจะต้องพัฒนาตนเองไปในทิศทางใด เรื่องอะไรบ้าง

เกณฑ์ EdPEX นี้ใช้เพื่อการประเมินตนเอง เพราะฉะนั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือความเข้าใจ ‘ตัวตน’ ที่แท้จริงของสถาบันของเรา เพื่อจะได้พัฒนา ปรับปรุง และมุ่งสู่ทิศทางที่ถูกต้องที่สุดเท่าที่ เราสามารถระบุและกระทำได้ ถ้ามีข้อมูลและประเด็นที่เราคิดว่า จำเป็นต้องรู้ ต้องบันทึกเพื่อให้เข้าใจตรงกันและเพื่อทำงานด้วยกันในทิศทางเดียวกัน ก็ควรจะบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร โดยไม่จำเป็นต้อง ‘ประพันธ์’ ยืดยาว ซึ่งอาจจะ มีแต่ ‘น้ำ’ มากกว่า ‘เนื้อ’ และเสียเวลาเปล่าๆ แต่ถ้าไม่เขียนก็จะลืม แล้วก็มาตั้งต้นใหม่อีกนะคะ

Q11: ทำไมเกณฑ์ EdPEX ไม่กำหนดตัวบ่งชี้ หรือระบุวิธีการตอบคำถามให้ชัด ๆ ว่า คำตอบไหนเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

A11: ความสำเร็จและความเป็นเลิศน่าจะแปรตามอัตลักษณ์ขององค์กรนะคะ จริงอยู่ ตัวบ่งชี้พื้นฐานบางตัว อาจเป็นตัวเดียวกันในทุกองค์กร ลองถามตัวเองดูว่าเคยหงุดหงิดบ้างไหม เวลาใครมาสั่งให้เก็บ/รายงานตัวนั้นตัวนี้ ทั้งๆที่ตัวบ่งชี้เหล่านั้นไม่ได้แสดงความสำเร็จขององค์กรเลย ที่เรื่องที่เราเก่งกลับไม่ถาม เช่น ถามว่าเงินทุนวิจัยภายในภายนอกเพิ่มขึ้นไหม ความจริง ภายในน่าจะเพิ่มขึ้น ภายในน่าจะลดลง เพราะแสดงถึงศักยภาพในการแสวงหาทุน ก็เห็นบ่นๆกันอยู่ ตอนนี้ได้คิดเองแล้วละคะ ว่าอยากแสดงอะไร ที่สื่อความสำเร็จตามแผนกลยุทธ์ แล้วถ้าไม่มีใครในบ้านเราทำเรื่องนี้ ก็ลองหาข้อมูลเปรียบเทียบกับ idol ของเรา ก็ยอมได้นะคะ เหมือนแข่งกีฬาไงคะ จากกีฬามหาวิทยาลัยในบ้านเป็นกีฬาวิทยาลัยโลกไ้

การดำเนินการตามเกณฑ์ EdPEX ไม่ใช่การให้คำตอบหรือการกำหนดให้ทำตาม ตัวบ่งชี้ เรื่องนี้จึงอาจขัดใจคนหลายกลุ่มที่เคยชินกับการได้รับคำสั่งชัดเจน คนในสถาบันต้องสร้างความเคยชินขึ้นใหม่โดยร่วมกันคิดหา ตัวบ่งชี้เอง เพราะการมีบริบทของแต่ละองค์กรแตกต่างกัน

ทำให้เป็นไปไม่ได้ที่จะมีตัวบ่งชี้เหมือนกันทุกตัวหมดทุกแห่ง อย่างไรก็ตาม อาจจะมีตัวบ่งชี้ร่วมบางด้านในสถานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาได้ เช่น อัตราการมีงานทำ ของบัณฑิต ซึ่งแม้แต่ในเรื่องนี้ บางสถาบันก็อาจจะเห็นว่าไม่แน่นอนตรงกับวิธีทัศน์และพันธกิจของตนเต็มที่ที่มุ่งสู่ความเป็นอาเซียน โดยอาจกำหนดว่า อัตราการมีงานทำของบัณฑิตต้องเป็นไปตามสายงานในบริษัทข้ามงานในอาเซียน ก็ย่อมได้ เป็นต้น

Q12: การนำ EdPEX มาใช้เป็นการเพิ่มภาระให้กับมหาวิทยาลัยหรือไม่

A12: เป็นคำถามที่ผู้ถามรู้คำตอบอยู่แล้วค่ะ แต่ต้องคิดให้ดีกว่าค้อมที่จะลงทุนใหม่ มีงานใหม่ตั้งหลายอย่างที่เรารับทำโดยไม่รู้ที่มาที่ไป และยังมีมองไม่เห็นอนาคต ก้มหน้าก้มตาทำไปเรื่อย ๆ ถ้าทำสิ่งที่คิดแล้วว่าจะทำให้มหาวิทยาลัย ที่เราเป็นสมาชิกพัฒนาได้เร็วขึ้น ดีขึ้น ถ้าไม่ช่วยกันทำขณะที่คนอื่นเดินไปข้างหน้า เราคงไม่เพียงแต่หยุดนิ่ง แต่เดินถอยหลังค่ะ แล้วก็อย่ามองเฉพาะรอบ ๆ ตัว มองให้ไกลไปสู่ระดับสากลด้วยนะคะ เพราะเกณฑ์ EdPEX ช่วยชี้แนะให้สถาบันทำในสิ่งที่ เป็นพันธกิจอย่างมีคุณภาพ โดยมองถึง 'สิ่งที่วาดหวัง' กำลังความสามารถและสิ่งที่ทำลายของสถาบันทั้งจากภายในและภายนอก ซึ่งจะครอบคลุมเรื่องหลักๆ ทั้งการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ซึ่งหากสถาบันอุดมศึกษาจัดระบบสารสนเทศที่จะเอื้อต่อการประกันคุณภาพในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ก็จะช่วยให้ประชาคมของสถาบันสามารถดำเนินการตามข้อกำหนดได้สะดวกขึ้น ให้สถาบันทำในสิ่งที่ เป็นพันธกิจอย่างมีคุณภาพ โดยมองถึง 'สิ่งที่วาดหวัง' กำลังความสามารถและสิ่งที่ทำลายของสถาบันทั้งจากภายในและภายนอก ซึ่งจะครอบคลุมเรื่องหลักๆ ทั้งการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ซึ่งหากสถาบันอุดมศึกษาจัดระบบสารสนเทศที่จะเอื้อต่อการประกันคุณภาพในรูปแบบต่างๆได้ ก็จะช่วยให้ประชาคมของสถาบันสามารถดำเนินการตามข้อกำหนดได้สะดวกขึ้น

Q13: ทำไมไม่ส่งเสริมให้สมัครขอรับรางวัล

A13: โครงการนำร่องโดยใช้เกณฑ์ EdPEX นี้ เน้นให้สถาบันได้ประเมินตนเองอย่างตรงไปตรงมา เพื่อวางแผนพัฒนาสู่ความเป็นเลิศอย่างก้าวกระโดด ซึ่งมีความหมายมากกว่าการประเมินเพื่อรับรางวัล แต่หากสถาบันใดคิดว่าพัฒนาตนเองถึงระดับหนึ่ง ก็อาจสมัครเข้ารับรางวัลคุณภาพแห่งชาติได้

Q14: จะได้อะไรจากการใช้ EdPEX ต่อเนื่อง

A14: หากใช้เกณฑ์ EdPEX อย่างเข้าใจและต่อเนื่อง โดยประสานกับทุกระดับได้อย่างดี จะทำให้เกิดการสื่อสารที่ดี ผู้นำและบุคลากรมีความสุขในการทำงานและต่อยอดความรู้ต่อเนื่อง เกิดความภูมิใจที่ได้รับรู้ภาพรวมของมหาวิทยาลัยและร่วมเป็นกำลังสำคัญของสถาบันของตนอย่างเต็มที่ เต็มใจ ทุกจุด มีการพัฒนาตนเองทั้งผู้นำ บุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเข้ามาศึกษาในสถาบัน รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย เช่น ผู้ใช้บัณฑิต พ่อแม่ผู้ปกครอง ชุมชน โรงเรียนที่เป็นผู้ป้อนนักเรียนให้สถาบัน คู่ความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น พลังการประสานสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ จะสามารถทำให้สถาบันอุดมศึกษาไปสู่การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและยั่งยืนด้วยความสามารถของทุกคนในประชาคมเป็นแกนสำคัญ

ทั้งนี้ สกอ.มีโครงการที่จะต่อยอดอีกระดับหนึ่งให้กับสถาบันที่มีผลการดำเนินงานพัฒนาตนเอง ในโครงการนำร่องตามเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ และจะนำบทเรียนนี้ไปขยายผลให้กับสถาบันอื่นที่มีความสนใจต่อไป

[แหล่งข้อมูล www.mua.go.th/users/bhes/edpex/faq.html](http://www.mua.go.th/users/bhes/edpex/faq.html)

พบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

จัดทำโดย **หน่วยพัฒนาคุณภาพ งานนโยบายและแผน**
โทร 0-2441-5000 ต่อ 2119-2120 Intraphone i+14+2119-2120
<http://www.en.mahoidol.ac.th/thai/qd/>